

ciano-, cian- formes preppades del
mot gr. ~~κύανος~~ ^{cyanos} blau fosc. h.: cia-
nosi, cianòmetre.

En quim. designa la presència del
radical cianogen. h.: cianamida,
àcid cianúric $\text{H}_2\text{N}(\text{CN})_2$.

7 gas incolor, inflamable, ~~metàlic~~,
d'olor penetrant, metzinos.

cianòtic -a adj. Relatiu a
la cianosi; que palesa de cia-
nosi.

cian u. intr. Remar endarrera

ciat m. Involvere en forma de copa
propri de les inflorescències de les eufòrbies.

cianhídric adj. Àcid cianhídric,
 HCN , líquid volàtil, altament tòxic.
MCMVII

ciànic -a adj. Que conté cianogen.
Àcid ciànic, HCNO .

cianofilla f. Antociamina.

cianogen m. Radical univalent
 CN , molts composts del qual són interessants
blaus. Compost de carbon i nitrogen, C_2N_2 .

cianosi f. Coloració blava a de la
pell deguda a una aeració insuficient
de la sang.

cianur m. Ensalvat sal o ester
de l'àcid cianhídric.

cianúric adj. Àcid cianúric,
~~substància incolora~~ ~~polímer de l'àcid ciànic~~
blanc, cristallí, gairebé incolor.